

Forside Nyheder Vejledninger Personaletilbud Helpdesk LAM HR Jura og Udbud Intern Service Om os Telefonbog

Forside > Nyheder > Alle nyheder > Det ukendte modtageanlæg

Alle nyheder: Det ukendte modtageanlæg

Titel	Det ukendte modtageanlæg
Brødtekst	

Med kursen sat mod nordvest, er jeg med min kollega, Julie, på vej mod anlægget i Frederikssund. Vi kører langs de smalle, snørklede landeveje og suser forbi den ene mark efter den anden. Der er ingen tvivl om, at vi er kommet væk fra byen og ud på landet. Spænd selen og kom med på tur, når vi besøger vores kollegaer på modtageanlægget i Frederikssund.

Af Line Andree Keller, Kommunikation

Hvad er det egentlig, de laver, deroppe i Frederikssund? Hvad er det for et sted? Hvem er de? Spørgsmål omkring det fjerne modtageanlæg i Nordsjælland har pirret Julie og mig i flere måneder. Som fortsat lidt nye i Vestforbrændings store familie, står vi med mange spørgsmål. Og mon ikke, der er andre end os, der heller ikke er helt klar over, hvad der foregår i Frederikssund.? Derfor har vi besluttet at folde nysgerrigheden ud og drage mod anlægget for at undersøge, hvordan hverdagen i Frederikssund ser ud, og hvem der tilbringer dagligdagen uden for hovedkontoret i Glostrup.

Varm velkomst

Tre kvarter senere svinger bilen til højre. Det første vi ser, er genbrugspladsen, hvor der allerede fra morgenstunden er gang i den. Vi fortsætter lige ud lidt endnu, og før vi kører igennem porten til hovedanlægget, bemærker vi begge, hvor smukt her er. Anlægget er omkranset af en lille, letløbende å og tilhørende sti, som bugter sig rundt om landskabet. Der er grønt og frodigt, og den rolige natur virker som et perfekt modstykke til den industrielle atmosfære på anlægget. Her er balance.

Vi kører over en gammel betonbro, som fører os gennem anlæggets tunge, sorte gitterport. Hovedbygningen minder mest af alt om et hus. Og så er der endda en tilhørende terrasse, som kigger ud mod grønne arealer. Vejeboden er også inde i huset, og her finder vi Birgitte. Velkomsten er varm og med store smil, og vi føler os straks hjemme.

Et rart sted at være

Dagens første møde er med drift-Michael. Han er en høj mand med blå øjne, og han har den sædvanlige arbejdsuniform på – neongult betræk med reflekser. Han fortæller ivrigt og med armbevægelser, hvordan en almindelig arbejdsdag ser ud. Mandag og tirsdag er der særligt gang i den, og så igen op til weekend. Michael sørger for, at de ankomende læs er grundigt sorteret, og at driften på anlægget kører smertefrit. Midt på ugen er der som regel mere roligt, og så har man bedre mulighed for at ordne de forskellige praktiske opgaver, som f. eks. at smøre maskinerne.

Han fortæller om den gode stemning på anlægget, og hvor fedt det er, at alle hjælpes ad. Dagens højdepunkt er frokost om fællesbordet, hvor alle medarbejdere er samlet. Der bliver snakket og grinet i sådan en grad, at det nærmest overstiger lydniveauet ude på pladsen.

Det bekræfter Birgitte også, som vi taler med efter Michael. Hun har siddet i Vejeboden i 13 år, og den interne stemning har altid været i top. Birgitte kender alle anlæggets ansigter, og fordi de kun er omkring 31 ansatte, kommer de hinanden ved - på den gode måde. Det stærke sammenhold spores hos alle medarbejdere, vi taler med, og det er også én af grundene til, at Birgitte har kløet på i alle de år.

Anlæggets mange hjørner

Efter de gode snakke med Michael og Birgitte, tager driftsleder Henning Coff Andersen os under armen, og vi triller en tur rundt på anlægget. Der er gang i de mange hverdagsprocesser, og vi suger de forskellige indtryk til os. Driftsmedarbejdere udfører en velsynkroniseret opgave, hvor eks. papballer skal læses op i en varevogn, inden de køres sydpå. Vandkanonen sprøjter henover store bunker med træ, som skal sorteres - det har ikke regnet i noget tid, og fugten skal holde støvet nede. Selv de pjuskede "kollegaer" på fire ben holder styr på deres opgave - kattene er på sidelinjen, men har hele tiden øjnene åbne efter deres næste måltid. Det siges, at mus og rotter er de populære menuvalg, hvilket betyder, at anlægget ikke ligefrem har dét problem.

På turen ser vi også de mange forskellige affaldsfraktioner, og sikke et syn - der er plastbjerge alle vegne. Havemøbler, PVC, hård og blød plast, og man kunne blive ved. Selvfølgelig ved vi alle sammen, at Vestforbrænding håndterer affald, men der er noget helt særligt over at se, hvor store mængder det faktisk drejer sig om. Samlet og stablet op som et tårn. Pludselig er plastens omfang mere håndgribelig. At stå helt tæt på, med hagen i vejret for at kunne se det hele på én gang, det er en speciel oplevelse.

Én brik i det store spil

Mængderne af plast er da også blevet meget udtalte den seneste tid. Med det øgede plastfokus, kommer mere frasortering. Det er på mange måder en rigtig god udvikling, men det belyser endnu en vigtig opgave: bedre sorteringsmuligheder er afgørende for, om det kan svare sig, at sortere i sådan en grad, som vi er begyndt på. Og selvom udvikling inden for teknologi buldrer derudaf og kan være med til at gøre en stor forskel ift. til sortering, effektivitet og genanvendelse, er der stadig et indlysende problem, som de fleste efterhånden er klar over.

"Vi bliver simpelthen nødt til at skrue ned for vores forbrug. Plastik er et fantastisk materiale, som har alverdens brugsmuligheder, men vi skal bruge det smartere. Vi skal lave gode og holdbare plastvarianter, som kan bruges længe, men også har god potentiale for genanvendelse. Men vi skal også blive bedre til at bruge de varer, vi køber, længere, og gerne købe genbrug. Men der er mange brikker i puslespillet, som skal falde i hak og hænge sammen, for at det lykkes," fortæller Henning.

Dét, vi kæmper for

Vi siger farvel til Henning og tager på udflugt i de nærliggende omgivelser. Vi slentrer langs grusstien, som følger floden, og da vi når under betonbroen får vi et chok. En sprække i broens væg er blevet omdannet til en rede af en lille fuglefamilie, og pludselig flyver fugle om ørerne på os! Vi griner og går videre til bakketoppen, som også har sin helt egne beboere.

Ca. 20 får er naboer til anlægget, da et gammelt affaldsdeponi er omdannet til en græsmættet bakketop. De er nysgerrige, men også lidt territoriale, og ved første øjekast, ville man nok ikke antage, at de skulle være garvede bjergbestigere. Men jo mere vi nærmer os, desto lettere bliver deres skridt op ad skrænten. De tunge pelse danser i takt med deres hop op ad bakken, og det slår os, hvor meget liv der er alle vegne. Det fungerer som en konkret påmindelse, om hvad det er, vi kæmper for. Hvad Vestforbrænding kæmper for. Vi vil gerne have katte, får og fugle, grønt græs, arealer som er frodige og

floder, der løber. Her i et lille hjørne af Nordsjælland, gør vi også, hvad vi kan, for at sikre, at naturen stadig er her, når vi ikke længere er.

Udløber 01-01-2100

Afsender [Brændselskøb & Modtagelse](#)

Skrevet 03-07-2018

Oprettet kl. 03-07-2018 13:56 af [Line Andree Keller \(LIA\)](#)
Sidst ændret kl. 03-07-2018 14:05 af [Line Andree Keller \(LIA\)](#)

Luk

Vejledninger

Politikker
Kommunikation og design
IT vejledninger
Blanketter
KKS håndbog
Generelle tekniske betingelser

Personaletilbud

VFIK
Personaleforeningen
Seniorklub

Helpdesk

LAM indmelding
IT
Bygningsvedligehold
Regnskab
VAKS
Intern service

HR

Nyt fra HR
Trivselspolitik
Psykologisk ordning
Blanketter
E-boks
Fraværstatistik
Personalehåndbog
Stillingsopslag
Sundhedsordning

LAM

LAM indmelding
Alle LAM dokumenter
Strategisk arbejds miljøforum
Beredskabsplaner

Om os

Vision-Mission-Værdier
Bestyrelsen
Organisationsdiagram
Tillidsrepræsentanter
Samarbejdsudvalg

Mål

SMIL mål